

שבועות

יעש ה' עמכם כאשר עשיתם עם המתים ועמדי (רות א, ח)

מידת הוותרנות - שורש ההצלחה

רות המואביה יכולה ללמדנו יסוד גדול בעבודת ה', באמונה ובביטחון. רות בת מלכים הייתה ועזבה את מולדתה ובית אביה. בביתה הייתה חיה בעשירות ובכל טוב, ואת כל זה עוזבת והולכת לגור עם אישה זקנה ועניה אשר כל פרנסתה הוא מליקוט שיבולים הנשארות בשדה.

הגר"י לוינשטיין זצ"ל אומר כי ניסיון זה ועמידתה של רות בו מוכיח על מידת אמונתה וביטחונה העצום בה', וכל חסדיה באו בזכות האמונה והביטחון שהיו נטועים בה.

חז"ל לימדונו, שמידת החסד היא העיקר, בה נבחן האדם והיא המראה אשר בה משתקפת דמותו הרוחנית של האדם.

ככל שמידה זו טבועה באדם כך יכול הוא בנקל להתעלות אף במעלות רוחניות אחרות, אך כל זאת בתנאי שהאדם יוותר על רצונותיו ושאיפותיו למען הזולת.

אין ספק, כי אנו נתקלים בתופעה של עשיית חסד המלווה בפרסום, בכבוד ובכיבודים אחרים הנלווים אליהם. חסד אמיתי הוא חסד שכל מטרתו היא אך ורק נתינה למען הזולת, לא לקבל בתמורתו מאומה. כדי להגיע למידה זו יש לעמול עליה כפי שכותב בעל "החינוך": "כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות". ככל שירבה האדם במידה זו של וותרנות במשך הזמן תשתרש מידה זו בלבו, וממנה ילמד לוותר על רצונותיו ועל שאיפותיו וכתוצאה מכך אף תתחזק בו מידת האמונה בהקב"ה.

על מידה זו של וותרנות ותוצאותיה נלמד עפ"י מעשה נפלא שסיפר הרב ישראל לוגסי שליט"א:

לא בכל יום מזדמן לאדם למצוא עבודה המתאימה לכישרונותיו ודרישותיו.

מעשה בשתי ידידות בלב ונפש, שרה ורבקה, שחיפשו עבודה משרדית. הצעת עבודה שפרסם מפעל מסוים קסמה להן מאוד וכל אחת בלי ידיעת חברתה הגישה מועמדות לעבודה במפעל. שרה, אישה נשואה ואם לילדים, ציפתה בקוצר רוח לרגע שבו תיגש לראיון ואולי סוף סוף תזכה לקבל עבודה ובכך בעלה האברך יוכל להמשיך בלימוד תורה בכולל. חברתה רבקה חשבה אף היא להתקבל לעבודה ובכך לאגור סכום כסף עד אשר תמצא את בן - זוגה.

באחד הימים נפגשו שתי הידידות ותוך כדי שיחה על הא ועל דא התברר להן שהיום שתיהן הולכות לראיון באותו המפעל בשעות שונות, רבקה הוזמנה לשעה עשר בבוקר וחברתה שרה הוזמנה לשעה אחת בצהריים. בעל המפעל ואשתו ראינו את המועמדים. הראיון עם רבקה היה תכליתי וקצר. מנהלי המפעל התרשמו מאוד מכישרונותיה, ממקצועיותה ואף הודיעו לה שהיא יכולה להתחיל בעבודה באופן מיידי.

"כיוון שהוזמנו בחורות נוספות לראיון, מן הנימוס שאנו אכן נקיים את הראיון עימן, אך אנו החלטיים לקבלך לעבודה ואנו בטוחים שלא תימצא בחורה ראויה כמוך." - אמר בעל המפעל לרבקה.

השכר והתנאים שהוצעו לרבקה קסמו לה מאוד ועבודה מסוג זה לא מוצאים כל יום. לקראת תום הראיון שאלו המראיינים אם יש לה בקשות מיוחדות או שיש לה שאלות כלשהן בנוגע לעבודתה. "כן, יש לי

שבועות

בקשה אחת. אמרה רבקה.

"בבקשה, אני מוכן להאזין..." - הפטיר בעל המפעל.

"אנא היעתר לבקשתי. בעוד כ-3 שעות חברתי הטובה, שמה שרה היא נשואה ואם לילדים, גם היא הוזמנה אליכם לראיון. בעלה אברך ומשכורתו הדלה מהכולל אינה יכולה להספיק להם. אני עדיין רווקה וחיה עם הוריי. אין לי דאגות פרנסה. על כן אבקש מאוד: קבלו אותה לעבודה במקומי והקב"ה יעזור וידאג גם לי למקום עבודה."

הלם אחז בבעל המפעל ואשתו. מעולם לא שמעו על בקשה מוזרה שכזאת. שאדם יבקש עבודה עבור חברו ויוותר על מקומו ומשכורתו?! בבקשה מעין זו לא נתקלו בכל שנות ניהולם את המפעל. ברם, התמימות והאמת שבבקשה לא הותירו מקום לספק: רבקה מבקשת ששרה תתקבל לעבודה.

ואכן, בשעה 13:00 הגיעה שרה לראיון. גם היא עשתה רושם מצויין אך עדיין מרחק רב היה בינה ובין רבקה, אולם בעל המפעל אכן נעתר לבקשתה של רבקה וקיבל את חברתה שרה כמזכירה במפעל.

שרה נכנסה לעבודה במרץ והוכיחה כי העיסקה עימה הייתה כדאית, אך כל העת אשת בעל המפעל לא יכלה להירגע מכך שבחורה צעירה כרבקה עשתה מעשה כה גדול שהיא אינה זוכרת כדוגמתו.

בליבה גמלה ההחלטה הברורה שאין כלה יותר מושלמת וראויה ממנה עבור בנה.

ללא היסוסים הרימה אשת המנהל את שפופרת הטלפון וחייגה לרבקה. "שלום לך, מדברת בעלת המפעל... שבו רואינת לפני זמן קצר." "שלום וברכה-!" הגיבה רבקה בהתפעלות - "מה שלומכם?"

"ברוך השם, טוב מאוד. רבקה, אנא ממך, אודה לך אם תיכנסי היום או מחר למפעל. אני רוצה לשוחח איתך."

"בבקשה, אשמח מאוד להגיע ובע"ה אגיע מחר אחה"צ. אך אולי תוכלי לספר לי במה העניין-?" "התעניינה רבקה ובליבה התגנב חשש שמא חברתה הטובה שרה "מאכזבת" בעבודתה..."

"לא כדאי לשוחח על כך בטלפון, בואי לכאן, נשמח לראותך שוב במפעלנו." - ענתה בחביבות בעלת המפעל.

"אני מקווה שלא פיטרתם את שרה ואת רוצה ש..." - כמעט ועלו דמעות בעיניה של רבקה.

"לא אל דאגה, ודאי שלא. שרה היא מעולה, ב"ה. העניין הוא אישי יותר. אנא ממך בואי."

למחרת כמתוכנן הגיעה רבקה חייכנית ומרוגשת, סקרנית מאוד לדעת על מה מבקשת לדבר איתה בעלת המפעל.

רבקה ובעלת המפעל התרגשו מאוד בפגישה המחודשת ביניהן וללא שהיות מיותרות הציעה לרבקה את בנה כחתן עבורה.

שבועות

"דעי לך, בני תואם הוא את מידותייך בעדינותו, ביראת השמיים שבו וכמובן במידותיו הנעלות ואני מבקשת להציע אותו לחתן עבורך." - אמרה לה.
הלם אחז ברבקה. היא לא ציפתה להפתעה כזו וללא היסוס השיבה:

"אשמח להיפגש עמו..." - ענתה רבקה מופתעת.

ואכן תוך זמן קצר ידעה רבקה שהזיווג משמיים.

"אל הנער הזה התפללתי" - אמרה לאמו המרוגשת - "הקב"ה זיכה אותי בבנך היקר שכל בת ישראל הייתה מייחלת להשתדך עמו!"

"אני כה שמחה שהזיווג עלה יפה," - הפטירה מנהלת המפעל - "דעי לך, המעשה שעשית בו ויתרת על מקום עבודה עם שכר גבוה במיוחד שבה את לבי. מאותו יום בו נפגשנו ראיתי אותך בדמיוני משתדכת עם בני. ואולי עתה אני אפתיע אותך בדבר נוסף: דעי לך, רבקה, את למען חברתך ויתרת על משכורת חודשית בסך כמה אלפי שקלים, אני רוצה לבשר לך שמיד לאחר נישואיכם את ובעלך תהיו שותפים במפעל. בעלך לא יצטרך לעבוד. חשקה נפשו ללמוד תורה, ובזכות השותפות לא יהיו לך דאגות פרנסה! הסכום שהותרנו בידו הוא גדול ביותר." זו כוחה של נתינה!

נתינה בלב שלם גוררת אחריה שכר גדול תרתי משמע. המסקנה המתבקשת היא, כי כוח הנתינה היא הקבלה הטובה ביותר ורות יכולה ללמדנו פרק חיים מאלף שבזכות מסירותה ונתינתה לזולת זכתה לקבל את דוד ואת התהילים.

מקור: אור דניאל